

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCCCXVI. ad annum MCCCCXXIII.

Parisiis, 1644

Epistola IV. Ioannis Papae XX. Ad Vniversvm Clervm, De audienda
confessione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15653

EPISTOLA IV.
 IOANNIS PAPÆ XX.
 AD VNIVERSVM CLERVM,
 De audienda confessione.

Ioannes episcopus, seruus seruorum Dei, venerabilibus fratribus, patriarchis, archiepiscopis, episcopis, ac dilectis filiis clericis, ad quos præsentem peruenerint, salutem & apostolicam benedictionem.

VAS electionis, doctor eximius, & egregius prædicator, cuius prædicatio mundum docuit vniuersum, præsumptuosam illorum audaciam refrenare sollicitus, qui prudentiæ propriæ innitentes, in errores varios prolabantur, non plus sapere quam oportet, sed ad sobrietatem sapere salubri doctrina suggessit, vt iuxta sapientis eloquium, quisque suæ prudentiæ ponat modum. Sane dudum cum dilectum filium magistrum Ioannem de Polliaco, sanctæ theologiæ doctorem, certis ex causis de fratrum nostrorum consilio ad nostram præsentiam vocassemus, fide digna relatio ad nostrum perduxit auditum, quod ipse in quibusdam articulis tangentibus pœnitentiæ sacramentum, non sobrie, sed perperam sapiebat, infra scriptos articulos periculosos continentes errores docens publice in suis prædicationibus & in scholis. Primo siquidem astruens, quod confessi fratribus habentibus licentiam generalem audiendi confessiones, tenentur eadem peccata quæ confessi fuerant, iterum confiteri proprio sacerdoti. Secundo, quod stante statuto, omnes vtriusque sexus, edito in Concilio generali, Romanus pontifex non possit facere, quod parochiani non teneantur confiteri omnia peccata sua semel in anno proprio sacerdoti, quem dicit esse parochialem curatum: imo nec Deus posset hoc facere, quia (vt dicebat) implicat contradictionem. Tertio, quod papa non potest dare potestatem generalem audiendi confessiones, imo nec Deus: quin confessus habenti generalem licentiam teneatur eadem iterum confiteri suo proprio sacerdoti, quem dicit esse (vt præmittitur)

parochialem curatum. Nos igitur scire volentes, si suggesta nobis veritatem haberent, articulorum præmissorum copiam eidem magistro Ioanni fecimus assignari, & ad defensionem sui audientiam plenam præbuimus, tam in nostra & dictorum fratrum nostrorum præsentia in consistorio, quam alias coram aliquibus ex ipsis fratribus per nos ad hoc deputatis. Verum licet præfatus magister dictos articulos & contenta in ipsis defendere niteretur, assererat tamen se paratum credere & tenere in præmissis & aliis, ea quæ credenda & tenenda esse sedes apostolica diffiniret. Nos ergo attendentes, quod prædictorum articulorum assertio, prædicatio & doctrina redundare poterant in multarum perniciem animarum, ipsos per plures magistros in theologia examinari fecimus diligenter: nos etiam cum dictis fratribus nostris collationem solertem habuimus super ipsis. Per quas quidem collationem & examinationem super hoc præhabitas comperimus, prædictos articulos doctrinam non sanam, sed periculosam multum, ac veritati contrariam continere. Quos etiam articulos omnes & singulos idem magister Ioannes, veris sibi rationibus opinioni suæ dudum habitæ contrariis demonstratis, in consistorio reuocavit, asserens se credere eos non veros, sed eorum contrarium verum esse, cum diceret se nescire rationibus, sed factis in contrarium respondere. Ideoque ne per assertionem, prædicationem & doctrinam huiusmodi in errorem (quod absit) animæ simplicium prolabantur, omnes prædictos articulos, & quemlibet eorumdem, tamquam falsos & erroneos, & a doctrina sana devios, auctoritate apostolica damnamus & reprobamus, de fratrum consilio prædictorum, doctrinam ipsis contrariam veram esse & catholicam asserentes. Cum illi qui prædictis fratribus confitentur, non magis teneantur eadem peccata iterum confiteri, quam si alias illa confessi fuissent eorum proprio sacerdoti, iuxta dictum Concilium generale. Optantes autem veritatis vias notas esse fidelibus, & cunctis erroribus præcludere aditum, ne subintrent, felicitis recordationis Alexandri IV. & Clementis IV. Romanorum pontificum prædecessorum nostrorum vestigia imitando,

do, vniuersis & singulis districtius inhihemus, ne quisquam dictos articulos per nos (vt præmittitur) damnatos, & etiam reprobatos, vel contenta in eis vel aliquo ipsorum, vtpote a catholicis mentibus respuenda, tenere audeat seu defensare quomodolibet, vel docere. Quocirca vniuersitati vestræ per apostolica scripta districtè præcipiendo mandamus, quatenus vniuersi & singuli vestrum in ciuitatibus & diœcesibus vestris, conuocato clero communiter, præmissa omnia & singula per vos seu alios solenniter publicetis. Nos etiam eidem magistro Iohanni mandauimus, quod ipse in scholis & in sermone Parisius prædictos articulos & contenta in eis, tamquam veritati contraria, propriæ vocis oraculo, & asseueratione constanti publice debeat reuocare: quod se facturum dictus magister Iohannes efficaciter repromisit. Datum Auinione VIII. Kalendas Augusti, pontificatus nostri anno quinto.

• EPISTOLA V.

• IOANNIS PAPÆ XX.

AD EPISCOPVM OLOMVCENSEM.

De decimis in regno Bohemiæ & comitatu Lucemburgensi per triennium Iohanni regi persoluendis.

Iohannes episcopus, seruus seruorum Dei, venerabili fratri episcopo Olomucensi, & dilectis filiis, Brunouienti, & sanctæ Mariæ, Lucemburgensi, Pragensi & Treuirensi diœcesium, monasteriorum abbatibus, salutem & apostolicam benedictionem.

NVPER carissimus in Christo filius noster, Iohannes rex Bohemiæ illustris, per speciales nuntios suos ad nostram præsentiam destinatos, in nostra & fratrum nostrorum præsentia fecit exponi, quod ipse zelo fidei Christianæ succensus, ad imponenda opportuna præsidia sanctæ matris ecclesiæ, quam Dominus noster Iesus Christus proprio sanguine consecrauit, seque exponendum obsequiis eiusdem ecclesiæ & apostolicæ sedis toto aspirat affectu, per prædictos nuntios humili supplicatione deposcens, vt ipsum in tam pio & laudabili proposito con-

Concil. Tom. 29.

C